

عنوان مقاله:

تأملی بر معنای مفهوم تعادل در نحوه ادراک انسان از محیط به ضرورت ارتقا تعاملات اجتماعی در فضاهای شهری مردمگرا

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی دستاوردهای نوین پژوهشی در مهندسی عمران معماری شهرسازی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

سیدعلی شریفیان - گروه معماری، دانشکده معماری، واحد یادگار امام خمینی (ره) شهری، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

سمیه شیرین جانی - گروه معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز، ایران

خلاصه مقاله:

فضای شهری مفهومی است که در مقیاس شهری معنای حقیقی خود را پیدا می کند و مفهومی ذهنی که نه به وسعت فضا که به (باور ذهنی) شهروندان بستگی داشته و در ذهن آنان شکل می گیرد و آنچه در شناسایی ویژگی های فضای شهری حائز اهمیت است برخورداری فضای شهر از اقبال عمومی است، بر این مبنا نگارندگان در این پژوهش با توجه به اینکه پرسش اساسی مطرح شده در دیدگاه انسان شناسی نسبت به فضا (درک) سازوکارهایی است که در هر فضای مشخص به کار گرفته شده است تا به گروهی از انسان ها امکان زیستن و تداوم این زیست را در آن محیط عرصه کنند، به فضای شهری به عنوان تجلی فضایی (حیات مدنی) جاری در یک جامعه شهری پرداختند که برای رسیدن به این مهم ابتدا با بهره گیری از نتایج پژوهش های انسان شناختی، روان شناختی در معماری، رابطه انسان با محیط شناخته شده مورد بررسی قرار گرفته و سپس با استفاده از اصل (تعادل) که امری ادراکی و احساسی بوده و با مفهوم حرکت در شهر فضای شهری در ارتباط است به واکاوی مفهوم و معنای این اصل که نیز اصول پایه و حاکم در معماری شهرسازی ایران است با ذکر مصادیق و بهره گیری از اصل استقراء به تاثیر از آن در بهره برداری مطلوب از فضای شهری در جهت ارتقای سطح تعاملات اجتماعی، با تأکید بر به کارگیری مناسب آن در معماری شهرسازی نوین ایران با این هدف که بتواند راهگشای ما در ایجاد انسجام و بازیابی هویت معماری و شهرسازی متناسب با فرهنگ برخورداری از فضای شهری ایرانی در آینده باشد پرداخت شده است.

کلمات کلیدی:

تعادل، انسان، ادراک محیطی، مفهوم ذهنی، فضای شهری مردم گرا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/475528>

